

Til Folketingets Uddannelsesudvalg
og undervisningsminister Bertel Haarder

12. august 2008

Vedr. fordeling af ansøgere til de gymnasiale uddannelser

Som forældre til en dreng – Mathias – på 16 år vil vi gerne gøre Folketingets Uddannelsesudvalg og undervisningsministeren opmærksom på, at de nuværende regler for fordeling af ansøgere til de gymnasiale uddannelser har nogle meget urimelige konsekvenser for mange ansøgere.

Vi har oplevet, at det princip, man følger i dag om at lade så mange ansøgere som muligt få deres 1. prioritet opfyldt, har den paradoksale konsekvens, at der er et ikke ubetydeligt antal ansøgere, der ender med ikke at få nogen af deres prioriteter opfyldt.

Vi foreslår derfor, at man får dataloger til at opstille en fordelingsalgoritme, der skal sørge for, at så mange ansøgere som muligt får én af deres prioriteter (men ikke nødvendigvis deres 1. prioritet) opfyldt. Man kunne starte ud med at tildele *hovedparten* af pladserne til ansøgere, som har søgt den pågældende studieretning på det pågældende gymnasium som 1. prioritet. Algoritmen skal imidlertid samtidig sørge for, at der bliver holdt et antal pladser tilbage til at fordele til 2. og 3. prioriteter. Tanken bag dette forslag er, at det må være mere rimeligt, at der er lidt flere ansøgere end tilfældet er i dag, der ikke får deres 1. prioritet opfyldt, men i stedet får deres 2. prioritet (eller evt. deres 3. prioritet) opfyldt, end at et ikke ubetydeligt antal ansøgere slet ikke får nogen af deres prioriteter opfyldt.

For at tydeliggøre hvad dette handler om i praksis, vil vi her så kort som muligt redegøre for den situation, Mathias blev bragt i denne sommer. Han har i år afsluttet 9. klasse på den lokale folkeskole på Frederiksberg. Igennem hele 9. klasse har der været et intensivt vejledningsforløb med henblik på valg af ungdomsuddannelse. Mathias var ikke i tvivl om, at han ville i gymnasiet, og han blev også erklæret egnede. Han ønskede den studieretning, som hedder "Musik A, engelsk A, samfundsfag B", som da også blev udbudt på tre af vores nærmest beliggende gymnasier på Frederiksberg og i København. Mathias var meget aktiv i ansøgningsforløbet og deltog i informationsmøder og besøgsdage på de pågældende tre gymnasier.

Da vi var til informationsmøde på Falkonergårdens Gymnasium, spurgte vi specifikt, om de regnede med at oprette den studieretning, Mathias ønskede. Svaret var, at det regnede man bestemt med, for det havde den været hidtil. Vi spurgte om det samme til informationsmødet på Rysensteen Gymnasium. Her

var svaret, at det var usikkert, om den pågældende studieretning ville blive oprettet, for det havde den ikke været hidtil pga. for få ansøgere. På Frederiksberg Gymnasium spurgte vi ikke specifikt om dette.

Mathias var egentlig meget tiltrukket af Rysensteen, dels fordi hans storesøster har gået der (blev student sidste år), dels fordi miljøet tiltrak ham. Men ud fra det han fik oplyst på informationsmøderne besluttede han i samråd med os – hans forældre – at det nok var mest fornuftigt at søge Falkonergården som 1. prioritet og Rysensteen som 2. prioritet (og Frederiksberg som 3. prioritet), da han selvfølgelig gerne ville være sikker på at blive optaget på den studieretning, han ønskede.

Så er der imidlertid og uheldigvis sket det modsatte af, hvad alle havde forventet. Falkonergården har ikke fået nok ansøgere og opretter derfor ikke den pågældende studieretning, mens Rysensteen har fået nok ansøgere og derfor opretter studieretningen. Rysensteen har imidlertid fået så mange ansøgere, der har søgt studieretningen som 1. prioritet, at de ikke optager nogen ansøgere, der har den som 2. prioritet. Det samme gælder Frederiksberg Gymnasium.

Resultatet er, at Mathias ikke har fået nogen af sine tre prioriteter opfyldt, men er blevet placeret på et helt fjerde gymnasium, som han ikke har søgt, og som han i øvrigt aldrig havde hørt om før nu. Han blev meget rystet over at få beskeden, som jo oven i købet blev sendt ud på det tidspunkt, hvor 9. klasse-eleverne havde mundtlige eksaminer. En så negativ besked virker ikke befordrende på eksamenslæsningen.

Vi klagede efterfølgende til Fordelingsudvalget over placeringen af vores søn, men fik som forventet afslag, fordi reglerne er blevet fulgt.

Vi synes, at reglerne bør laves om. Det er højst uheldigt, at en ansøger, blot fordi en studieretning mod alles forventning ikke bliver oprettet, ryger helt ud af prioriteringsrækkefølgen, dvs. ikke får nogen af sine prioriteter opfyldt. Et alternativ til ovenstående forslag, som kunne være relevant i en sag som denne, hvor en udbudt studieretning mod al forventning ikke oprettes, kunne være, at ansøgerens 2. prioritet fik status af 1. prioritet, og 3. prioriteten fik status af 2. prioritet. Det løser dog kun en del af problemet. Det først nævnte forslag (dette brev 3. afsnit) vil være den optimale løsning.

Det er meget uheldigt for et ungt menneske, som for første gang i sit liv træffer en meget vigtig beslutning, som er meget motiveret, og som gør præcis, som han/hun er blevet opfordret til gennem sin skolegang – nemlig deltage aktivt i ansøgningsproceduren og angive mere end én prioritet – at få en sådan besked, som den vores søn fik. Det føles som en meget våd klud i ansigtet, at ens prioriteter bliver fuldstændig ignoreret. At have et prioriteringssystem giver på den måde ikke nogen mening.

Mathias begynder nu på det gymnasium, han er blevet placeret på, men vi håber, at man af hensyn til fremtidige ansøgere vil finde en bedre løsning på det her beskrevne problem.

Venlig hilsen

Anja Stenrøs
Halls Allé 7 st.tv
1802 Frederiksberg C
a.stenroes@mail.dk

og

Finn Stenrøs
Nordvangs Allé 25
2620 Glostrup
fs@lederne.dk